

СТРУЧНИ СКУП - САВРЕМЕНЕ ТЕНДЕНЦИЈЕ У НАСТАВИ ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА

Поштовани,

Од 1952. године сам у Физичкој култури, спорту и настави.

Од 1966-1971. године сам радио у Основној школи „Марко Орешковић“ - Нови Београд.

Поред наставе водио сам и две кошаркашке селекције са којима сам учествовао на такмичењима од општине до државе, из којих су многи играчи пребачени у КК Раднички.

Сада се бавим, кроз Удружење ЖИВИМО ЗДРАВИЈЕ утицајем Физичке културе на ширу популацију становништва Србије потенцирајући ФИЗИЧКУ АКТИВНОСТ, ПРАВИЛНУ ИСХРАНУ И ДУХОВНОСТ.

Не бавимо се констатацијама, јер је стање познато, већ проналажењем РЕШЕЊА са главним циљем ЦЕЛОГОДИШЊИМ, СВАКОДНЕВНИМ АКТИВНОСТИМА у којима је ПРЕВЕНЦИЈА ЗДРАВЉА, основни задатак целе популације.

Морам само да изнесем један, фрапантан податак, који показује садашње стање, у Србији се 5-10 % комплетне популације бави Физичком активношћу, где је укључен и спорт и рекреација.

Ово су нам подаци који поред болести, смртности и рађања уз напуштање младих, одлазак из Србије, нас доводи у ситуацију да ћемо веома брзо смањити број становника.

У ПРОИЗВОДЊИ ЗДРАВЉА видим нашу највећу улогу, јер смо ми стручњаци који поред медикарара морамо да имамо много већу и конкретнију активност.

Поставља се једно питање, зашто нас нигде нема, зашто нисмо инсистирали на реализацији многих кампања и преузели улогу која нам припада, зашто се о ЗДРАВЉУ нације не бавимо више ми него било ко други, јер поједине акције од једног дана нису сврсисходне и не доносе резултат, а ми се тиме бавимо као програмском активношћу појединих институција.

Сада смо морали искористити ову ситуацију са короном и изаћи са многим пројектима и програмима који би све категорије наше популације позиционирали на прави пут, јер државни врх је рекао да је СТРУКА најважнија и поставио први задатак владе - ЗДРАВЉЕ.

Насе Удружење постоји три године и остварили смо контакте са многим институцијама, организовали око 30 ТРИБИНА, припремили ПРОГРАМ за 8 категорија и поставили ПЛАТФОРМУ И МЕТОДОЛОГИЈУ које су отишле до врха државе, јер ово о чему ми причамо је државни проблем, и без њих се не може ништа остварити.

- Поседујемо и научни Пројекат који би, заједно са МЕДИЦИНОМ, регулисао, за неколико година, смањење СМРТНОСТИ становништва од свих болести и до 50 %.

- Припремили смо за сваку категорију практични програм ВЕЖБАЊА, којим би омогућили, свима, од предшколског узраста до људи трећег доба да, ОН ЛИНЕ реализују Физичку активност уз правилну исхрану.

- 1995 године је Светска здравствена организација прогласила ПАНДЕМИЈУ ХИПОКИНЕЗИЈЕ, на коју нисмо уопште реаговали, можда није касно да се после 26 година укључимо у реализацију САНАЦИЈЕ последица некретања, ту можемо и морамо да дамо пуни допринос, јер смо једини који знају како и на који начин приступити том проблему.

- Наша струка мора преузети иницијативу и повести кампању за побољшање ЗДРАВСТВЕНОГ стања комплетне популације. Сада је најпогоднији тренутак и ми се не требамо либити да почнемо реализацију новог КУЛТУРОЛОШКОГ ПРОЈЕКТА за којим ова држава има велику потребу.

- Сви знамо да имамо велики број дипломираних професора без посла и да сваке године велики број њих одлази на биро рада. Није само потреба за нашим колегама за рад у школама, има много програма у којима се наше колеге могу запослити, разне институције система, спортски центри, инструкторски програми у свим градовима, школе спорта и рекреације, радни колективи, отварање нових кампова за време школских распуста, ваннаставна активност при обдаништима, школама, потреба за наставом на факултетима, особе са посебним потребама су посебна категорија, особе трећег доба, враћање шаха у основне школе, вођење задруга, дигитализација вежбања, помоћ при ПРЕВЕНТИВНИМ ЦЕНТРИМА, реализација масовних активности, свакодневног вежбања, пливачки курсеви, уз многе спортске гране које би биле у функцији реализације наших програма, учешће у породичним и заједничким манифестацијама.

Зашто сам оволико могућности набројао, зато што наше Удружење ССПФВС мора да преузме улогу иноватора који ће државним институцијама и адекватним Министарствима објаснити нашу улогу, већу могућност у реализацији конкретних пројеката и програма све у циљу превентивног деловања и већој бризи о здрављу нације.

Питаћемо се ко ће то да плати, па већ у буџету постоје средства за такву реализацију само треба преформулисати шта где треба да се реализује, даље па ми морамо да почнемо да се бавимо са ПРЕДУЗЕТНИЧКИМ ПРОЈЕКТИМА који би обезбедили додатни приход и даље наша Маркетиншка активност мора бити усмерена у два правца, једно је медијска, јавна изношења проблема и тражења за решењима и друго, осмислити МАРКЕТИНШКЕ акције које ће донети нова средства.

Сарадња са привредом, ми Вама практичну реализацију наших програма са становништвом а Ви нама, додатна средства као стимуланс за реализацију.

Пример како треба све позиционирати је ВОДИЧ ЗА ВЕЖБАЊЕ за акцију Покренимо нашу децу, урађен са Министарством и привредом.

Све ово мора да прати МЕДИЈСКИ ТИМ који би имао двоструку улогу:

- Да јавност обавештава о активностима и реализацији и да учествује у маркетиншким активностима.

- Штампани и дигитални материјал мора бити обимнији и приступачнији што већем броју корисника.

Морамо се одредити и према Инфраструктурним реализацијама па поставити и нека питања:

- Зашто се при градњама Основних школа не граде и затворени школски базени?
- Зашто немамо ни једно спортско обданиште са примереним мобилијаром?
- Зашто нема наставе Физичког васпитања на факултетима?
- Када ћемо помоћи учитељицама у реализацији наставе физичког васпитања?
- Када ћемо као први час у свим школама имати Физичку активност и тако почети сваки радни дан, који би се у току године остваривао на отвореном простору, без обзира на временске услове и тиме остварити циљ о свакодневној активности?
- Када ћемо школски распуст проводити у организованој активности у двориштима својих школа, и чак укључити неколико школа из комшилука?
- Ово је намењено најмлађима:
- Живимо у времену када смо неодвојиви од мобилних телефона, претворили смо их у зависну активност, иако знамо сву штетност и да се упоређују са конзумацијом дроге!

Морамо припремити веома организовану КАМПАЊУ, заједно са многим институцијама и родитељима где би закључци били обавезујући:

На чему треба инсистирати:

1. Употреба телефона, телевизије и компјутера код најмлађих можемо почети, дозирано, тек после ЧЕТВРТЕ године.
2. Упознавање за шта служе и колика је дневна употреба?
3. Објаснити родитељима какав модел телефона треба да поседује, макар до средње школе - ТЕЛЕФОН за ПОЗИВ И ПРИЈЕМ.
4. Родитељи морају да буду упознати са последицама, прекомерне употребе телефона!
5. Онлајн наставу допунити програмима, практичне, физичке активности за време пауза између часова (за 5 и 15 минута). На монитору се мора појавити шта треба ученик да ради подигавши се на паузама између часова. То су кретања и вежбе у учионици до почетка следећег часа.

Ово треба припремити са Министарством просвете и РТС-ом.

Завршићу са захвалношћу ССПФВС, ССАБ са којима смо потписали Протокол о сарадњи и О.С. ЛАЗАР САВАТИЋ из Земуна, са којом имамо изузетну сарадњу, и са којом ћемо остварити многе од горе наведених предлога.

Хвала на пажњи, уз спортски поздрав.

Братислав Ђорђевић